

Mona-Lisas leende

I varenda tidning finns bilden, i reklamen, på teverutan, i apparna och på väggarna i tunnelbanan. Detta ständiga leende som proklamerar att livet är ett enda stort ”smile” och att vi med ett leende skall dricka upp vår milkshake. Livet består av behagligheter som vi alla kan ta emot med ett leende. Det är leendet som bevisar att vi är människor precis som alla andra individer som också kan le med hela ansiktet och bekräfta vår bild av livet. Leende människor påstår saker och ting. De hävdar det lena som om livet kan pudras in med kräm som skyddar huden och ger den en doft av ungdomlighet. Men det heter att vara ”fräsch” och då kan alla förstå att det finns ett leende som förklarar livet som ”gudomligt” utan damm, dåliga lukter och svettningar under armarna. Skulle vi någon gång drabbas av lusten att kasta saker omkring oss, skrika rakt ut eller skälla ut idioten som står bredvid. Vad händer då? Vi kan ta en timeout enligt Mona (Lisa) Sahlins modell. Livets körbana är ändå glättigheten. Vi väntar på att komma tillbaka ut på banan och köra några varv till med ett leende. Så halkar vi med och hänger på den *positivt-tänkande-trenden*. Den är ”skön” som smekande balsam och har en enastående förmåga att stänga ute allt otrevligt. Tavlan Mona-Lisas leende har hängt i ett museum under flera hundra år och kommer aldrig att få något damm på sig. Det elektroniska larmet förhindrar det så hennes leende kommer att bestå. Den evigt fräscha, den ljuvliga frukten som bevarats från paradisetts dagar.

Men jag sitter på tvären i ruschbanan eftersom jag blir trött och längtar efter bilden av en surgubbe och en ragata-kärring. En verklig person som fastnat i ansiktets mimik och blivit en ikon av hur livet egentligen är utan uppsminkning. Sura gubbar och kärringar kan vara riktigt fina att titta på. Faktiskt. Det är min erfarenhet som säger mig det, eftersom jag är galen i tron på ärligheten. Det där som var före ”alternativa sanningar” och innan Trump blev president. Han som sitter på tronen ”over there” på andra sidan vattnet och som blivit upphöjd till surgubbarnas ledare. Men eftersom det är ”alternativa sanningar” så handlar allt om att få musklerna i ansiktet att prestera ytterligare ett leende medan filmkamerorna är på. Galet är det. Med ett leende styr presidenten börsens uppgång och fall, den världspolitiska ordningen och världsfredens upplösning. Allt med samma Mona-Lisa-leende trots att hon är inlåst på ett museum. Så hon fortsätter väl att styra världen när världens mäktiga män skakar hand och ler mot kamerorna för att dölja sin fiendskap och bitterhet. Under tiden kan vi ostört fortsätta att le mot varandra. Så min medborgarmotion handlar om att instifta **Leendets dag**. Dagen efter Kanelbullens dag då alla borde vara goa och nöjda.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*